

.Sygn. akt I CZ 57/11

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa Cechu Rzemiosł Wielobranżowych w R.
przeciwko Gminie Miasta R.

o ustalenie nieważności czynności prawnej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 28 października 2011 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie o kosztach procesu zawarte

w punkcie III wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 16 września 2010 r.,

**uchyla zaskarżone postanowienie i w tym zakresie przekazuje
sprawę Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania i
rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zażaleniowego przed
Sądem Najwyższym.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 16 września 2010 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację powoda Cechu Rzemiosł Wielobranżowych w R. wniesiona od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 11 lutego 2010 r., którym zostało oddalone w całości powództwo skierowane przeciwko Gminie Miasta R. o ustalenie nieważności czynności prawnej. W tym samym wyroku Sąd Apelacyjny nie obciążył powoda kosztami postępowania apelacyjnego. Z pisemnych motywów tego rozstrzygnięcia o kosztach wynika tylko, że orzekł na podstawie art. 100 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. z uwagi na szczególny charakter sprawy.

Pozwana Gmina złożyła zażalenie na zawarte wyroku sądu drugiej instancji postanowienie rozstrzygające o kosztach postępowania apelacyjnego. Zarzuciła w nim, że podana przez sąd jako podstawa orzeczenia o kosztach nie jest adekwatna do rozstrzygnięcia. Jeśli tą podstawą miałyby być art. 102 k.p.c., to zdaniem pozwanej nie została wyjaśniona kwestia, czy w sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek usprawiedliwiający nieobciążanie powoda kosztami postępowania apelacyjnego. Na tej podstawie pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzenie od powoda kwoty 5400 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wskazany przez sąd art. 100 k.p.c. znajduje zastosowanie jedynie w razie częściowego uwzględnienia żądań. Słusznie zatem zarzuca się w zażaleniu, że sąd drugiej instancji odstępując od obciążenia w całości powoda kosztami postępowania apelacyjnego zastosował w istocie art. 102 k.p.c. na co wskazywałoby także odwołanie się do szczególnie uzasadnionego wypadku będącego przesłanką zastosowania tej normy procesowej. Zarówno to uchybienie, jak również brak bliższego wyjaśnienia, jakie szczególne względy uzasadniały przy rozliczaniu kosztów odstępstwo od reguły odpowiedzialności za wynik procesu, uniemożliwiają Sądowi Najwyższemu dokonanie kontroli zaskarżonego rozstrzygnięcia o kosztach w oparciu o przepis art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c.

Z tego względu Sąd Najwyższy na podstawie art. 394 § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.